

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS) na podstawie przepisów art. 230 i 231 WE;
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania i wszelkie inne zarządzenia, które Sąd uzna za stosowane.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS).⁽¹⁾

Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja skutkuje pozbawieniem jej praw własności, które zyskała na mocy prawa międzynarodowego. Skarżąca ponadto twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż Komisja:

- a) dopuściła się wobec skarżącej dyskryminacji poprzez włączenie byłego przewodniczącego rady Inmarsat Ventures Limited („Inmarsat”) do procedury decyzyjnej, tym samym naruszając podstawowe wymagania proceduralne oraz zasadę równego traktowania; i
- b) postąpiła w sposób nierozsądny, dokonując wyboru Inmarsat i Solaris Mobile Limited zamiast skarżącej, podczas gdy jej zdaniem znajduje się ona w lepszej pozycji, by świadczyć usługi MMS.

Według skarżącej, wydając zaskarżoną decyzję, skarżąca postąpiła w sposób nieproporcjonalny oraz dyskryminujący i sprzeczny z uzasadnionymi oczekiwaniami skarżącej. Skarżąca ponadto podnosi, że zaskarżona decyzja narusza także prawo do poszanowania mienia chronione art. 1 protokołu 1 do europejskiej konwencji praw człowieka („EKPC”) oraz prawo korzystania z praw cywilnych, w tym prawa własności oraz prawa do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy, o którym mowa w art. 6 EKPC.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających usługi komunikacji ruchomej (MSS) (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3746) (Dz.U. L 149, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2009 r. — Novácke chemické závody przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/09)

(2009/C 267/138)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novácke chemické závody, a.s. (Nováky, Republika Słowacka) (przedstawiciel: A. Černejová, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do skarżącej, a w konsekwencji zniesienie grzywny nałożonej na skarżącą; lub
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji lub przynajmniej znaczne obniżenie wysokości tej grzywny; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 lipca 2009 r. (Sprawa COMP/F/39.396 — Odczynniki na bazie węgla wapnia i magnezu dla przemysłu stalowego i gazowego), w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG poprzez podział rynków, kwot i klientów, ustalanie cen oraz wymianę poufnych informacji handlowych między dostawcami węgla wapnia i granulatów magnezu. Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o zniesienie lub obniżenie grzywny nałożonej na nią na mocy art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003.

W skardze podniesiono następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania — należące do ogólnych zasad prawa wspólnotowego — nakładając na skarżącą nadmierną i nieproporcjonalną grzywnę.

Po drugie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie zbadała, czy skarżąca była w stanie zapłacić grzywnę ani nie oceniła wiążącego się z zapłatą grzywny ryzyka upadłości tej spółki. Skarżąca podnosi w szczególności, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne przez to, że nie zbadała w należyty sposób przedstawionego przez skarżącą dowodu na to, że nałożenie na nią grzywny przez Komisję wiązałoby się z poważnym ryzykiem wszczęcia postępowania upadłościowego. Skarżąca twierdzi zatem, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie przez to, że nie uwzględniła istnienia takiego ryzyka i nie zastosowała wobec skarżącej pkt 35 wytycznych.

Po trzecie skarżąca twierdzi, że okoliczność nałożenia na nią grzywny doprowadzi wprost do upadłości tej spółki, a także oznaczać będzie wykluczenie jej z konkurencji na odnośnym rynku. Według skarżącej Komisja naruszyła zatem art. 3 ust. 1 lit. g) WE, gdyż zakłóciła lub wyeliminowała konkurencję na rozpatrywanym rynku.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2009 r. — Komisja przeciwko Association Fédération Club B2A

(Sprawa T-356/09)

(2009/C 267/139)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A.M. Rouchaud-Joël i N. Bambara, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata E. Bouttiera)

Strona pozwana: Association Fédération Club B2A (Étupes, Francja)

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od Fédération, reprezentowanej przez jej przewodniczącego, na rzecz skarżącej sumy [...] EUR (...), na którą składają się kwota główna w wysokości 62 500 EUR oraz kwota w wysokości [...] EUR (...) tytułem odsetek za opóźnienie, które stały się wymagalne w dniu [...];
- zasądzenie od Fédération kwoty w wysokości 7 000 EUR tytułem pokrycia kosztów poniesionych przez Komisję Europejską w celu odzyskania swojej wierzycelności;
- obciążenie Fédération kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję, zawarła z pozwaną umowę o dofinansowanie dotyczącą projektu „utworzenia i prowadzenia federacji regionalnych sieci Business Angels dla północno-wschodniej Francji (Grand Est)”. Projekt, w ramach którego Komisja wypłaciła pozwanej tytułem zaliczki kwotę 62 500 EUR, został zakończony w dniu 30 września 2002 r.

W umowie pozwana zobowiązała się między innymi do przedstawienia sprawozdania końcowego. Po otrzymaniu niepełnego sprawozdania Komisja wezwała pozwaną do przedłożenia sprawozdania zgodnego z wymaganymi założeniami. Wezwanie to,

podobnie jak liczne inne pisma, pozostało bez odpowiedzi ze strony pozwanej, w związku z czym Komisja skierowała do pozwanej notę obciążeniową, a następnie żądanie zwrotu kwoty 62 500 EUR.

Wobec braku zapłaty powyższej wierzycelności Komisja żąda zasądzenia od pozwanej należnej kwoty wraz z obowiązkiem naprawienia szkody poniesionej w celu pokrycia całości kosztów, które Komisja zmuszona była ponieść w celu odzyskania swojej wierzycelności. Komisja podnosi przy tym, że i) pozwana nie wypełniła swoich zobowiązań przewidzianych w umowie, uchylając obowiązkowi przedstawienia pełnego sprawozdania końcowego, oraz że ii) wypłata przez Komisję kwoty 62 500 EUR dokonana została tytułem zaliczki do czasu zaakceptowania sprawozdania końcowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2009 r. — Pucci International przeciwko OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Sprawa T-357/09)

(2009/C 267/140)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Emilio Pucci International BV (Baarn, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Boletto, E. Gavuzzi, G. Lazzeretti i P. Roncaglia)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawach połączonych R 770/2008-2 i R 826/2008-2 w zakresie, w jakim dopuszcza ona rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 3 679 594 „Emidio Tucci” dla wszystkich oznaczonych nim towarów i usług w klasach 1, 2, 4–17, 19, 20, 21, 22, 23, 26–45;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu; i